

איל שלו ודגנית לוין
כותבים על אחיהם סמ"ר שחר שלו ז"ל

אח של...

אח של תינוק שומע כל היום בכי מתוק
ורואה משפחה וחברים שאהבה מרעיפים ותמיד דואגים

אח של תלמיד שומע חזרות ושינונים
רואה ילד מתאמץ להבין הכל ואת הכל להצליח.

אח של טירון מקבל הודעות וטלפונים קצרים באמצע הלילה,
מחכה לסופ"ש לשיחות ארוכות וטיולים שווים.

אח של לוחם שומע צליל חדשות ומכבה את הרדיו ואז מדליק אותו שוב
כדי לדעת מה קורה. מקבל הודעות "אוהב אתכם" ומקווה לטוב.

אח של פצוע מחכה לכל מילה של הרופאים, יושב מחוץ לטיפול נמרץ
ומספר לכולם מי הוא אחיו שבפנים.

אח של חלל נזכר בחיור, בחיבוק, בגל מה שהיה ומעביר לדור הבא את כל
מה שאחיו היה.

ומי היה אח שלי?
אח שלי היה סתם ילד.
אח שלי היה ילד מתקשה,
אח שלי היה ילד שובב,
לאח שלי שום דבר לא בא בקלות.
אבל אח שלי היה תמיד שמח,
לאח שלי תמיד היה החיור הכי גדול.
אח שלי בסוף תמיד הצליח.
לאח שלי לא היו סתם חברים,
אצל אח שלי כולם היו החברים הכי טובים.
אח שלי רצה לתרום הכי הרבה,
ולכן אח שלי היה חייל,
אח שלי היה לוחם בסיירת,
ואח שלי יצא להגן על המדינה,
אח שלי הקריב את חייו בשביל שנוכל לחיות פה,
אבל אח שלי היה סתם ילד.